

1. Itt van Is - ten köz-tünk, jer - tek öt i - mád - ni,
Itt van a kö - zé - pen, minden csendre tér - ve

Hó-do-lat-tal e - lé áll - ni, Az, a - ki hir-de-ti
Ö - e - lőt - te hull-jon térd-re.

S hall - ja itt az i - gét: ad - ja né - ki szí - vét!

2. Itt van Isten köztünk: Ő, kit éjjel-nappal / Angyalsereg áld s magasztal. / Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek / A mennyei fényes lelkek. / Halld, Urunk, szózatunk, / Ha mi, semmiségek áldozunk Tenéked!
3. Csodálatos Felség, hadd dicsérlek Téged: / Hadd szolgáljon lelkem Néked! / Angyaloknak módján színed előtt állván, / Bárcsak mindig orcád látnám! / Add nékem mindenben / Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!
4. Általjársz Te mindent; rám ragyogni engedd / Életadó, áldott Lelked! / Mint a kis virág is magától kibomlik, / Rá, ha csöndes fényed omlik: / Hagyj, Uram, vidáman / Fényességed látnom, s országod munkálnom!
5. Egyszerűvé formáld belső-, lelkiképpen, / Békességben, csöndességben. / Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam / Lélekben és igazságban. / Szívemmel, lelkemmel / Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!
6. Jöjj, és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn / Templomoddá szívem-lelkem! / Mindig közel lévő, jelentsd magad nékem, / Ne lakhasson más e szívben; / Már itt lenn mindenben / Csakis Téged lásson, leborulva áldjon!